

KS. WOJCIECH MUELLER

EKLEZJALNY WALOR PROCESU BEATYFIKACYJNEGO SŁUGI BOŻEGO KS. STANISŁAWA STREICHA

Wstęp

Poprzez beatyfikację Kościół ciągle proponuje wiernym nowe wzory świętości, które pomagają interpretować przesłanie Ewangelii Jezusa Chrystusa w różnorodnych okolicznościach życia. Osoby, które za życia osiągnęły wysoki stopień przyjaźni i zjednoczenia z Bogiem oraz odeszły do wieczności, nie potrzebują beatyfikacji dla siebie samych. One cieszą się już w pełni oglądaniem Boga twarzą w twarz i wyniesienie ich w Kościele do chwały ołtarzy nie pomnaża ich szczęścia. Ich ewentualna beatyfikacja nie służy im, ale nam, jeszcze pielgrzymującym; służy wspólnocie wierzących i światu pielgrzymującemu jeszcze po drogach życia doczesnego. Beatyfikacja pełni bardzo ważną funkcję społeczną i eklezyjalną. Dlatego też przy wyborze kandydatów do chwały ołtarzy nie należy zapominać o tym jej podstawowym, zasadniczym celu. Z jednej strony beatyfikacja zakłada zawsze wysoki stopień świętości, ale z drugiej strony ani męczeństwo, ani heroiczność cnót nie domagają się, nie zakładają beatyfikacji czy później kanonizacji. Trzeba więc zwracać uwagę na to, że oprócz sławy świętości życia lub sławy męczeństwa, warunkiem rozpoczęcia postępowania beatyfikacyjnego jest aktualność sprawy, czyli pożytek duchowy, jaki wyniesienie konkretnego Sługi Bożego do chwały ołtarzy przyniesie wspólnocie kościelnej (eklezyjalnej). Chodzi bowiem o oddziaływanie apostolskie beatyfikacji oraz o wpływ przykładu życia kandydata do chwały ołtarzy na życie wierzących¹. Wyczekiwana beatyfikacja dla kościoła partykularnego może być także przyczynkiem w zdobyciu ogólnego doświadczenia w prowadzeniu procesów kanonizacyjnych innych Sług Bożych drogą męczeństwa.

Jednym z kandydatów do beatyfikacji z wielkopolskiej ziemi jest męczennik za wiarę – ks. Stanisław Streich, proboszcz parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu. Był kapłanem w pełni żyjącym oddaniem i służbie Kościołowi w trudnych czasach. Jako ofiar-ny duszpasterz na swej placówce budował nie tylko przybytek Boży, ale jednoczył parafię i szukał przede wszystkim dusz od Boga oddalonych. Ból rozdzierał mu serce, gdy

¹ Zob. W. Bar, *Walor eklezyjalny beatyfikacji*, [w:] *Przygotowanie sprawy beatyfikacyjnej. Aktualny stan prawny* (red. W. Bar, L. Fiejdasz), Lublin 2010, s. 57-97.

widział zagubienie niektórych. Nie mógł patrzeć na to obojętnie. Zapewne wiedziony przeczuciem liczył się z możliwością napadu, gdyż na kilka dni przed śmiercią sporządził testament. W świetle historycznych faktów można zrozumieć jego życie, zobaczyć całe duchowe bogactwo jego egzystencji oraz to wszystko, co miało na nią wpływ.

Życiowe doświadczenie ks. Stanisława Streicha zostało osadzone w realiach epoki, w której żył. Mimo iż od jego męczeńskiej śmierci upłynęło ponad osiemdziesiąt lat, to przesłanie, które po sobie pozostawił, jest nadal aktualne. Kościół luboński pw. św. Jana Bosko to dzieło jego niestrudzonej pracy i wysiłku. Świątynia miała być uroczyszcie konsekrowana 15 maja 1938 r. przez kardynała Prymasa Polski Augusta Hlonda. Niespełna trzyletnia działalność duszpasterska tragicznie zmarłego kapłana pozostawiła po sobie niezliczone owoce jego pracy. Zorganizował od podstaw życie parafialne, dokonując wewnętrznego zjednoczenia wiernych, nadając dalszy kierunek rozwoju parafii. Stworzył duchową wspólnotę wiernych na wszystkich poziomach i przekrojach działania duszpasterskiego. Zorganizował i powołał do życia szereg organizacji katolickich, takich jak: Katolickie Towarzystwo Robotników Polskich, Katolickie Stowarzyszenie Kobiet, Stowarzyszenie Ministrantów, liczące ponad 60 chłopców oraz organizacje dziecięce: Krucjatę Eucharystyczną i Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary. Wiele inicjatyw, jego służebna postawa, rozwijane w parafii życie eucharystyczne, wprowadzone nabożeństwa nadały parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu szczególny duchowy charakter. Był dobrym pasterzem powierzonej mu przez Chrystusa owczarni, którego treścią życia stało się miłowanie Boga nade wszystko. Ożywiona działalność na polu pracy katolicko-społecznej miała szczególne znaczenie w Luboniu, terenie zamieszkałym głównie przez robotników, wśród których wroga działalność w stosunku do Kościoła i Państwa zaczęła się rozwijać na dobre. Osoba tak gorliwego społecznika, jakim okazał się ks. proboszcz S. Streich, była bardzo źle odbierana przez komunistów, którzy drogą zmian rewolucyjnych pragnęli wprowadzić nowy ustrój. To właśnie nienawiść i wrogość do Sługi Bożego była bezpośrednią przyczyną zamachu 27 lutego 1938 r., kiedy to ks. S. Streich został zamordowany podczas Mszy św. z rąk komunistycznego zamachowca Wawrzyńca Nowaka.

1. Opinia męczeństwa i świętości

Starania o rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego lubońskiego męczennika na etapie diecezjalnym, rozpoczęły się zaraz po jego śmierci. Jeszcze przed wybuchem II wojny światowej powstał wiersz o zamordowanym kapłanie pt. „Nad mogiłą ks. Streicha” a także pieśń o zbrodni lubońskiej autorstwa Marii Nowickiej z Kotowa. Dowodem sławy męczeństwa, były również wystawione fotografie ze Sługą Bożym w domach parafian².

Równolegle obok tych wszystkich działań, podjęto próby związane z procesem beatyfikacyjnym. Zainicjował je „ks. prof. Henryk Weryński z Krakowa, który tak napisał w swojej odezwie: (...) Póki krew męczeńska świeża zabierzmy się do działania. Wiem konkretnie na podstawie relacji generalnego sekretarza Apostolstwa Chorych w Polsce, ks. Kanonika Rękasa, że chorzy już – samorzutnie – modlą się za przyczyną śp. ks. Streicha i otrzymują łaski”³. Niestety, już na samym początku, poja-

² APK, Świadectwo Marioli Kaźmierczak z Poznania.

³ O beatyfikację ks. Streicha zamordowanego w Luboniu, 1938 r.

wiły się obiektywne trudności związane z faktami historycznymi, które rozegrały się na terenach Polski. Najpierw wybuch II wojny światowej, a następnie usytuowanie powojennej Polski w ścisłej kontroli od Związku Radzieckiego⁴.

W tych niełatwych dla Polaków i lubonian czasach, zdarzały się sytuacje przypisywane wyjątkowemu wstawiennictwu ks. S. Streicha. O jednej z nich wspomniała Anna Nowakowska: „Łaska taka wydarzyła się w 1945 r., kiedy płonął kościół pw. św. Jana Bosko. Rosjanie wyzwalali Luboń, a uciekający Niemcy podpalili kościół, który pełnił funkcję magazynu opatrunków. Był wielki słup ognia – wiem to z opowiadań mojej ciotki, siostry mamy. Moja rodzina i państwo Krawczyńscy, na czas pożaru kościoła, schowali się w piwnicy państwa Hoppe. Ich dom znajdował się w bliskim sąsiedztwie kościoła. Stąd powstała obawa, że ich dom również zostanie zajęty przez ogień. I wtedy, pośród tych lęków i obaw, zrodziła się myśl, aby modlić się za wstawiennictwem ks. Stanisława Streicha. Również odmawiano modlitwę <<Pod Twoją obronę>>. Ogień doszczętnie spalił kościół, nie przerzucając się na sąsiednie domy. Był to widok straszny. Z kościoła pozostały tylko ściany, a zarazem był to pierwszy cud za wstawiennictwem ks. Streicha”⁵.

Powojenna, napięta sytuacja społeczna w kraju, nie stwarzała żadnych warunków do rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego oraz do zgromadzenia pełnej dokumentacji i bezstronnego jej rozpatrzenia. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że osoba tak gorliwego społecznika, jakim okazał się ks. proboszcz Streich, była bardzo źle odbierana przez komunistów, którzy po II wojnie światowej na obszarze całej Polski wprowadzili dyktaturę opartą na ideologii marksistowskiej. Męczeńska śmierć ks. Stanisława zaledwie o dwa lata wyprzedziła zbrodnię katyńską, dokonaną przez ten sam komunistyczny ustrój. Na mocy postanowień w Jałcie i Poczdamie Polska znalazła się w radzieckiej strefie wpływów, a Kościół Katolicki w Ojczyźnie musiał stawić czoła poważnym problemom. Jednym z pierwszych aktów Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej było zerwanie konkordatu z Watykanem we wrześniu 1945 r. Z każdym rokiem narastała komunizacja kraju na wszystkich szczeblach życia społecznego, politycznego i duchowego. „Po śp. ks. St. Streichu pozostała jedyna pamiątka – przestrzelony kulą zamachowca ewangeliarz. W 1950 r. ks. St. Streicha zabito po raz drugi, zamieniając ulicę jego imienia na ul. Ludwika Waryńskiego”⁶.

W tej perspektywie Kościół był jedyną niezależną strukturą społeczną, przeciw której władze komunistyczne od samego początku toczyły walkę i widziały w niej zagrożenie dla systemu, poprzez jej ogromny wpływ na Polaków. I ten stan trwał do upadku komunizmu w 1989 r., co potwierdzili świadkowie zeznający w procesie beatyfikacyjnym⁷. Zdarzały się także nadzwyczajne sytuacje przypisywane wstawiennictwu Sługi Bożego, a zewnętrznym wyrazem pamięci o nim była nieustanna dbałość o jego grób. Potwierdzeniem tego jest zachowane pismo ks. proboszcza Stefana Patryasa w sprawie nowego projektu nagrobka⁸. W 1983 r. wzniesiono nagrobek

4 APK, *Wspomnienie Romualda Pawłętego*.

5 APK, *Wspomnienie Anny Nowakowskiej*.

6 „Kronika Miasta Poznania”, nr 1/2 (1993).

7 Por. W. Mueller, *Sacerdos et Hostia. Ks. Stanisław Streich – męczennik sprawy Chrystusowej*, Poznań 2021, s. 306. Zob. APK, *Wspomnienie Krzysztofa Molińskiego*.

8 AAP, *Opis projektu nagrobka dla śp. ks. St. Streicha byłego proboszcza parafii w Luboniu*, Poznań 30 kwietnia 1982 r.

ks. Stanisława Streicha wg projektu Henryka Marcinkowskiego, wykonanego bezpłatnie przez lubońskiego kamieniarza⁹.

Podjęto także na nowo odpowiednie prace organizacyjne procesu beatyfikacyjnego. Żywa opinia męczeństwa i świętości ks. Stanisława Streicha oraz prośby wiernych przyczyniły się do mianowania 4 listopada 2011 r. postulatora procesu beatyfikacyjnego, najpierw w osobie ks. dra hab. Bartosza Nowakowskiego, a następnie 31 marca 2016 r. ks. dra Wojciecha Muellera. W latach 2011-2012 w nadzwyczajnym trybie przesłuchano 5 żyjących naocznych świadków śmierci kandydata na ołtarze: Stanisławę Zytę Błażej, Marianę Drajerzaka, Stanisława Malepszaka, Andrzeja Marcinkowskiego, Józefa Pawlickiego. Ponadto zgromadzono fotokopie teczek personalnej Sługi Bożego z Archiwum Archidiecezjalnego w Poznaniu, jego fotografie wykonane podczas różnych uroczystości kościelnych, kopie i oryginały publikacji książkowych oraz prasowych na jego temat a także pisemne oświadczenia i wspomnienia świadków. W parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu na przestrzeni lat powstały liczne inicjatywy duchowe w postaci modlitw i postów w intencji rychłej beatyfikacji. Podczas uroczystości kościelnych przypominało i promowało się osobę męczennika. Został również nakręcony film o nim – jako niezwykłym świadku wiary. Na terenie lubońskiej parafii ukończono i wyposażono „Izbę pamięci” związaną z życiem, działalnością i męczeńską śmiercią ks. Stanisława Streicha.

18 kwietnia 2016 r. Archidiecezja Poznańska, jako powód sprawy oraz postulator procesu beatyfikacyjnego, w myśl wytycznych prawa kanonizacyjnego, zwrócili się do Arcybiskupa Poznańskiego ks. Stanisława Gądeckiego z formalną prośbą o rozpoczęcie dochodzenia diecezjalnego w sprawie męczeństwa kandydata na ołtarze ks. Stanisława Streicha.

2. Etap diecezjalny

28 października 2017 r. w kościele pw. św. Jana Bosko w Luboniu odbyła się pierwsza sesja procesu beatyfikacyjnego na etapie diecezjalnym połączona z ustanowieniem Trybunału w osobach: ks. dra Jana Słowińskiego – delegata biskupa, ks. dra

Izbę Pamięci ks. Stanisława Streicha zorganizowaną na piętrze Domu Parafialnego zwiedzają hierarchowie poznańskiego Kościoła ks. abp Stanisław Gądecki i ks. bp Zdzisław Fortuniak. Tu gromadzone są pamiątki po zastrzelonym księdzu proboszczu Stanisławie Streichu – budowniczym parafii św. Jana Bosko w Luboniu. Między innymi widoczna w głębi w specjalnej gablocie przestrzelona sutanna kapłana oraz liczne fotografie
fot. Piotr Paweł Ruszkowski

9 Zob. R. Jaruszkiewicz, S. Malepszak, *Parafia św. Jana Bosko na tle historii Lubonia*, Luboń 1993, s. 89.

Uroczysta Msza św. 28 października 2017 r. w parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu związana z pierwszą sesją procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha. Przy ołtarzu ks. arcybiskupowi Stanisławowi Gądeckiemu asystowało dwunastu kapłanów, w tym biskupi pomocniczy: ks. bp Zdzisław Fortuniak i ks. bp Damian Bryl fot. Piotr Paweł Ruszkowski

Moment podpisania przez arcybiskupa Stanisława Gądeckiego aktu ustanawiającego Trybunał. Z lewej portret ks. S. Streicha autorstwa luboniani Małgorzaty Błaszkievicz fot. Piotr Paweł Ruszkowski

Przy stole eucharystycznym, publicznie przysięgę składa powołany Trybunał w osobach, od lewej: ks. dr Marcin Czujek – promotor sprawiedliwości, ks. dr Jan Słowiński – delegat biskupi i ks. Jarosław Żurawski – notariusz fot. Piotr Paweł Ruszkowski

Marcina Czujka – promotora sprawiedliwości oraz ks. lic. Jarosława Żurawskiego – notariusza. Od tego dnia kandydatowi na ołtarze przysługuje tytuł: Sługa Boży¹⁰.

Ustanowiony trybunał w ciągu kilkunastu miesięcy od 23 listopada 2017 r. do 30 października 2018 r. kontynuował dalsze sesje mające na celu przesłuchiwanie świadków, dzięki którym poznawał opinię świętości, cnoty, a nade wszystko męczeństwo ks. S. Streicha. Powołano świadków naocznych, prywatnych, zgodnych, merytorycznych, zaprzysiężonych, bezpośrednich i pośrednich, a także takich, którzy wiedzę na temat zbrodni lubońskiej czerpali ze słyszenia. Na szczególną uwagę zasługuje 10 naocznych świadków zbrodni lubońskiej. Ich wartość jest nieoceniona, gdyż wśród nich są ministranci, którzy 27 lutego 1938 r. służyli księdzu do Mszy św. czy po prostu zwykli parafianie, którzy przyszli na niedzielne nabożeństwo, i z dokładnością odtworzyli minuta po minucie zdarzenia z Mszy św., w czasie której zginął ich proboszcz. Wśród świadków znaleźli się i tacy, którzy stali przy zamachowcu w czasie zbrodni, widzieli i słyszeli strzały oddawane do ks. Stanisława, widzieli, jak kapłan padał na posadzkę kościoła, a później uciekali w popłochu do drzwi, bojąc się o własne życie. Wśród świadków byli zarówno duchowni jak i świeccy, w tym jeden z rodziny zamordowanego księdza – nieżyjąca już bratanica Elżbieta Kasprzak. Powołano także trzech świadków komisji historycznej: ks. prof. Bernarda Kołodzieja TChr – przewodniczącego oraz o. dra hab. Pawła Zajęca OMI i o. prof. Piotra Neumanna OCD.

Przesłuchani świadkowie dali wyraźny wgląd w służebną postawę ks. Streicha – kapłana prowadzącego głębokie życie duchowe, przepełnione modlitwą i troską o zbawienie swoich parafian; odznaczającego się cnotą wiary, za którą był gotowy

¹⁰ Relacja - „Wieści Lubońskie” 11-2017, s. 15 *Trybunał ustanowiony*.

Wśród obecnych na uroczystości 28 października 2017 r. w parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu związanej z pierwszą sesją procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha: kapłani, świadkowie wydarzenia z 1938 r., rodzina ks. Streicha, Grupa Modlitewna ks. Stanisława Streicha, wierni nie tylko z Lubonia fot. Piotr Paweł Ruszkowski

umrzeć. Wiele zeznań ukazało fakt, iż Sługa Boży wyróżnił się w miłości do Boga i bliźniego, by kochać Kościół. W niełatwych czasach budowy nowego kościoła, w środowisku o mocnych inklinacjach komunistycznych, miłość, ich zdaniem, była główną siłą napędową jego niezmordowanej działalności duszpasterskiej. Świadkowie zgodnie podkreślili jego religijność oraz jej różne przejawy. Szczególnie objawiało się to podczas celebracji Mszy św., głoszeniu kazań i umiłowaniu modlitwy. Wszyscy świadkowie byli przekonani o jego świętości i męczeńskiej śmierci. Odwoływali się do konkretnych jej przejawów w modlitwie za wstawiennictwem Sługi Bożego. Zdecydowana większość osób zeznających w procesie nawiedza miejsce spoczynku męczennika, modli się za jego wstawiennictwem, dba o jego grób, zapala znicze i stawia świeże kwiaty.

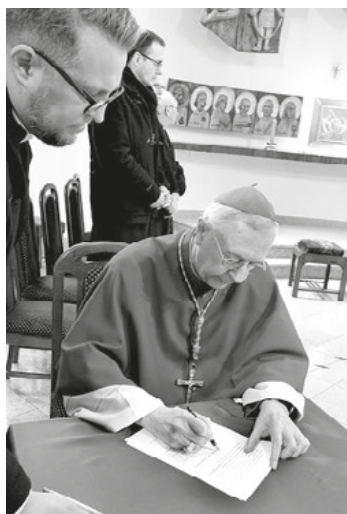
13 kwietnia 2019 r., w kościele pw. św. Jana Bosko w Luboniu odbyła się ostatnia publiczna sesja kończąca proces diecezjalny. Wzięli w niej udział abp Stanisław Gądecki, Metropolita Poznański, ustanowiony trybunał: delegat biskupi, promotor sprawiedliwości oraz notariusz a także postulator¹¹. Arcybiskup swoim dekretem za-deklarował, że dochodzenie diecezjalne zostało ostatecznie zamknięte¹². Każdy od-

11 Relacja - „Więści Lubońskie” 05-2019, s. 12 *Proces zakończony*.

12 AKMP, *Archetypum. Sessio XXXVIII ac Postrema. Decretum conclusionis causae*, p. 396.

Ważnym dla naszej diecezji momentem było zakończenie procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha, 13 kwietnia 2019 r. Na tę uroczystą sesję do Lubonia – parafii budowanej przez Sługę Bożego ks. Stanisława Streicha przybyli hierarchowie Kościoła poznańskiego. Ks. abp Stanisław Gądecki odbiera od postulatora – ks. Wojciecha Muellera, archetyp akt procesowych; za nimi siedzą biskupi, od lewej ks. bp Damian Bryl, ks. bp Grzegorz Balcerek i ks. bp Zdzisław Fortuniak fot. Piotr Paweł Ruszkowski

Metropolita Poznański ks. abp Stanisław Gądecki podpisuje akt zakończenia etapu diecezjalnego procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha fot. Piotr Paweł Ruszkowski

Okolicznościowe kazanie wygłosił ks. abp Stanisław Gądecki fot. Piotr P. Ruszkowski

Podczas celebrowanej w południe, 13 kwietnia 2019 r., Mszy św. kończącej diecezjalny etap procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha, na stole przed ołtarzem zgromadzono, w specjalnych – opisanych kartonach, akta procesowe i ich kopie. To podstawowy materiał dowodowy niezbędny w dalszej procedurze, na procesie podczas etapu rzymskiego
fot. Piotr Paweł Ruszkowski

dzielnie złożył przysięgę, że wiernie wypełnił swoje zadania i że zachowa urzędową tajemnicę¹³. Formularze sesji końcowej zostały przygotowane w pięciu egzemplarzach. Jeden pozostał z oryginałem akt w archiwum Kurii Metropolitalnej w Poznaniu, a pozostałe cztery przygotowano do Kongregacji Spraw Kanonicznych w Rzymie. Dwa z nich dołączono do transumpty (wiernej kopii zebranej dokumentacji) i kopii

13 AKMP, *Archetypum. Sessio XXXVIII ac Postrema*, p. 391.

Podczas ostatniej sesji Trybunału. Przed prezbiterium, po obu stronach – poczty sztandarowe. Z prawej – Grupa Modlitewna ks. Stanisława Streicha oraz nieliczni żyjący jeszcze świadkowie tragicznego wydarzenia z 1938 r. fot. Piotr Paweł Ruszkowski

publicznej w języku oryginalnym i dwa do transumpty i kopii w języku, na który akta zostały przetłumaczone. *Dokumentacja*, licząca prawie 3,5 tysiąca stron, została umieszczona w specjalnych, opisanych pudłach i przygotowana do przekazania jej do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych¹⁴. Na zewnętrznej stronie pudeł w języku łacińskim opisano, że sprawa dotyczy męczeństwa ks. Stanisława Streicha, kapłana Archidiecezji Poznańskiej.

3. Etap rzymski

W trakcie ostatniej sesji zamykającej dochodzenie diecezjalne, abp Stanisław Gądecki, specjalnym dekretem, mianował portatora, czyli urzędnika zobowiązanego do przekazania do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych dokumentów dochodzenia diecezjalnego¹⁵. W praktyce portatorem zazwyczaj jest postulador sprawy, który dokumentację procesową najlepiej dostarcza do Kongregacji osobiście¹⁶. „Od razu otrzymujemy potwierdzenie i mamy pewność absolutną, że akta tam dotarły”¹⁷.

Do zamkniętych i opieczetowanych akt zostały dołączone listy urzędników dochodzenia, które wraz z aktami sprawy Metropolita Poznański przekazał portatorowi. W osobno przygotowanej kopercie, adresowanej do Prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, arcybiskup w swoim piśmie wypowiedział się o wiarygodności świadków i legalności akt dochodzenia¹⁸. W tej samej kopercie umieszczono list promotora sprawiedliwości, w którym sformułował swoje spostrzeżenia i potwierdził legalność przekazywanych akt¹⁹. W kopercie został umieszczony także dokument zamknięcia dochodzenia diecezjalnego, tj. deklaracja, w której abp Stanisław Gądecki potwierdził zawartość plików i zadeklarował ich zamknięcie²⁰. Najistotniej-

14 Por. W. Mueller, *Sacerdos et Hostia...*, dz. cyt., s. 329.

15 AKMP, *Archetypum. Sessio XXXVIII ac Postrema. Nominatio Portatoris*, p. 397.

16 Por. *Sanctorum Mater*, art. 139.

17 A. Scałber, *Prowadzenie postępowania kanonizacyjnego w diecezji*, „Świętość Kanonizowana”, Wydawnictwo Karmelitów Bosych 2009, s. 61.

18 Por. *Sanctorum Mater*, art. 147.

19 Por. *Sanctorum Mater*, art. 148.

20 Por. *Sanctorum Mater*, art. 150.

sze jest to, aby te pisma zostały przekazane, gdyż bez nich akta nie zostaną przyjęte w Kongregacji.

26 kwietnia 2019 r. portator złożył w Kongregacji akta fazy diecezjalnej, które zostały oficjalnie zarejestrowane, a kancelaria Kongregacji fakt otrzymania dokumentacji potwierdziła wydaniem zaświadczenia²¹. Rozpoczął się zatem kolejny etap procesu beatyfikacyjnego, który nosi nazwę fazy rzymskiej, polegający na merytorycznym opracowaniu dokumentów.

22 maja 2019 r. Arcybiskup Poznański do fazy rzymskiej mianował nowego postulatora²². Oryginał mandatu, wraz z krótkim życiorysem, został przesłany do kardynała Prefekta, który 14 czerwca 2019 r. zaaprobował nowego postulatora. Jak trafnie zauważa ks. Sławomir Oder: „Wraz z przesłaniem akt dochodzenia diecezjalnego do Kongregacji następuje równocześnie zasadnicza zmiana w charakterze pracy postulatora. W dochodzeniu diecezjalnym jest on osobą (...) stymulującą przebieg procesu poprzez ścisłą współpracę z prowadzącym przesłuchania świadków i dbającą o to, aby ne pereant probationes [nie utracić dowodów – przyp. własny]. W Kongregacji postulator staje się badaczem i pisarzem”²³, a będąc osobą prawną, reprezentuje powoda przed nią i zwyczajny kontakt odbywa się za jego pośrednictwem²⁴. „Na etapie rzymskim jedyną osobą odpowiedzialną za kontakty z Kongregacją pozostaje sam postulator i nie wolno mu się w tych kontaktach wyręczać wicepostulatorem”²⁵. Jest to wymóg całkowicie zrozumiały, który daje gwarancję odpowiedniego informowania powoda, w tym wypadku Archidiecezji Poznańskiej, o postępie prac i sprawnej współpracy z wszystkimi urzędnikami Kongregacji zaangażowanymi w procesie, opartej na jednolitej linii postępowania.

Kolejnym krokiem etapu rzymskiego była prośba postulatora o wydanie dekretu otwarcia akt dochodzenia diecezjalnego. W piśmie przedstawiono sprawę, o jaką chodzi, typ dochodzenia diecezjalnego, który dotyczy męczeństwa oraz diecezję, w której dochodzenie zostało przeprowadzone²⁶. Takie pismo złożono 21 października 2019 r., a kilka dni później, 25 października, Kongregacja wydała dekret pozwalający na formalne i oficjalne otwarcie akt²⁷. Z przesłanych przez ks. abpa Stanisława Gądeckiego akt dochodzenia jedna kopia została złożona w Archiwum Kongregacji, natomiast drugą po opracowaniu w osobne woluminy, przekazano postulatorowi²⁸.

21 APK, *Congregatio de Causis Sanctorum*, 26 aprilis 2019.

22 APK, *Dekret ustanawiający postulatora fazy rzymskiej procesu kanonizacyjnego Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha*, Poznań 20 maja 2019 r.

23 S. Oder, *Złożenie akt dochodzenia diecezjalnego w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, weryfikacja jego ważności i opracowanie „Positio”, „Świętość Kanonizowana”*, Wydawnictwo Karmelitów Bosych 2009, s. 89.

24 *Sanctorum Mater*, art. 15 § 2.

25 S. Oder, *Złożenie akt dochodzenia...*, art. cyt., s. 90.

26 B. Turek, *Postępowanie procesowe w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych*, „Świętość Kanonizowana”, Wydawnictwo Karmelitów Bosych 2008, s. 181.

27 APK, *Odpowiedź Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych dotycząca otwarcia akt dochodzenia diecezjalnego Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha*, Prot. N. 3303-4/19, Romae 25 Octobris 2019 r.

28 Por. Tamże. Oprócz tego jest dokument-matka czyli Archetypum. Autentyczność transumptu z archetypem potwierdza notariusz. U dołu każdej strony zarówno archetypu, jak i transumptów, należy postawić pieczęć i inicjały imienia i nazwiska notariusza dokonującego tej czynności. Por. *Sanctorum Mater*, art. 135 § 2. *Archetypum* zostało złożone w Archiwum Kurii Metropolitalnej w Poznaniu.

4. Dekret ważności

Zanim rozpoczęło się studiowanie akt procesowych dokumentów dotyczących męczeństwa ks. Streicha, niezbędne było dokonanie pewnych formalności. Pierwsza z nich dotyczyła wydania dekretu ważności dochodzenia diecezjalnego, o który poprosił Prefekta Kongregacji 10 stycznia 2020 r. postulator sprawy. „Dekret ważności (...) stwierdza, że dochodzenie diecezjalne zostało przeprowadzone zgodnie z aktualnymi normami prawnymi odnoszącymi się do spraw kanonizacyjnych”²⁹. Podsekretarz po dokonanych czynnościach sprawdzenia ważności procesu sporządził na piśmie swoją opinię, w której poinformował Kongres zwyczajny o wyniku swych badań, podając szczegółowo wszystkie argumenty przemawiające za formalną ważnością sprawdzonych akt lub wykazując dokładnie wszelkie braki i nieścisłości prawne. Proces ks. Streicha zakwalifikowano jako sprawę „dawną”, w której dowodzenie opiera się na dokumentacji pisanej, gdyż od jego męczeńskiej śmierci upłynęło ponad 80 lat, a faktycznie udowodnienie męczeństwa było możliwe na podstawie zeznań złożonych przed trybunałem przez dziesięciu naocznych świadków. Pozostali świadkowie: osiemnaścioro świadków ze słyszenia i trzech świadków z urzędu poznali sprawę „zbrodni lubońskiej” ze słyszenia.

12 czerwca 2020 r. Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych wydała dekret ważności etapu diecezjalnego³⁰. W październiku 2020 r. z tejże Kongregacji zostało odebranych 6 tomów oprawionych dokumentów³¹, dzięki czemu postulator mógł podjąć kroki zmierzające do opracowania dokumentacji.

5. Relator

Wydanie dekretu stwierdzającego ważność dochodzenia diecezjalnego pozwoliło postulatorowi sprawy 21 października 2020 r. zwrócić się do Kardynała Prefekta z formalną prośbą o wyznaczenie relatora sprawy. Do tej prośby został załączony krótki profil przedstawiający Sługę Bożego oraz opis ważności procesu ukazujący eklezjalny walor sprawy³². To, co daje faza rzymska danej sprawy, dotyczy także możliwości uzupełnienia materiału dowodowego. Proces kanonizacyjny, który ma charakter publiczny, „może stymulować badania i studia archiwistyczne, studia specjalistyczne w dziedzinach związanych z życiem lub działalnością Sługi Bożego albo zmobilizować osoby posiadające jakieś dowody w sprawie, które z różnych przyczyn nie zostały jeszcze udostępnione, do przesłania tychże dokumentów i wyników pracy oraz opracowań do postulatora lub bezpośrednio do Kongregacji. Jeżeli zostanie pozytywnie oceniona wartość dowodowa tychże materiałów, postulator może prosić o włączenie ich do akt procesu. Ewentualne ich przyjęcie przez Kongregację uwarunkowane jest uznaniem ich ważności, zgodnie z przepisami ogólnymi regulującymi ocenę ważności akt dochodzenia diecezjalnego”³³.

29 B. Turek, *Postępowanie procesowe...*, art. cyt., s. 182-183. Zob. S. Oder, *Złożenie akt dochodzenia...*, art. cyt., s. 92.

30 APK, *Dekret ważności procesu kanonizacyjnego na etapie diecezjalnym Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha*, Prot. N. 3303-5/20, Romae 12 lunii 2020.

31 APK, *Copia Publica*, vol. I-VI.

32 APK, *Profil biograficzny i walor eklezjalny procesu kanonizacyjnego Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha*, Rzym, 21 października 2020 r.

33 S. Oder, *Złożenie akt dochodzenia...*, art. cyt., s. 93.

Z tego powodu tak ważny staje się moment mianowania relatora danej sprawy, który powinien mieć znajomość języka oraz kręgu kulturowego, z którego pochodzi kandydat do chwały ołtarzy, jak i liczba oraz stan innych prowadzonych przez niego procesów. Aby mógł on zostać zatwierdzony, najpierw relator generalny przy Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, proponuje określoną osobę do tej funkcji. Czyni to na forum Kongresu zwyczajnego Kongregacji, proponując konkretną osobę na relatora, a także przedstawia w krótkiej formie sylwetkę Sługi Bożego oraz historię przebiegu sprawy w Kongregacji. Kongres zwyczajny decyduje o powierzeniu danej sprawy wskazanemu relatorowi, który winien być obecny na tym posiedzeniu³⁴.

30 października 2020 r. Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych nominowała relatora do sprawy ks. Stanisława Streicha, o. dra hab. Szczepana Praśkiewicza OCD – karmelitę bosego, wieloletniego współpracownika tejże Kongregacji³⁵.

6. Positio

Positio jest podstawowym dokumentem pracy przy studiowaniu i pogłębieniu merytorycznym kompetentnych organów Kongregacji, którego celem jest dostarczenie tymże organom elementów dowodowych wystarczających dla zdobycia pewności moralnej przy udzieleniu odpowiedzi na zasadnicze pytanie początkowe: „czy udowodniono męczeństwo, jego przyczynę oraz opinię męczeństwa w takim zakresie, o jaki chodzi w sprawie?”³⁶.

Chociaż materialnym autorem *Positio* jest postulator, to relator bierze na siebie odpowiedzialność za jego formę i treść, które muszą odpowiadać standardom przyjętym w praktyce Kongregacji i spełniać kryteria odpowiadające celowi, dla którego powstaje: udowodnienie męczeństwa ks. Stanisława Streicha. *Positio* musi spełniać pewne wymogi niejako schematyczne dla wszystkich tego typu dokumentów i z tego powodu cały jej materiał został ułożony w porządku chronologicznym, tj. według faz życia Sługi Bożego. Każde *Positio* jest inne i posiada swoje uwarunkowania zarówno dowodowe, jak też historyczno-lokalne i personalne³⁷. Jak trafnie przestrzega ks. Sławomir Oder: „Jasne wyznaczenie przedmiotu opracowania jest bardzo istotne, gdyż jednym z podstawowych możliwych błędów, których należy się wystrzegać, jest ulegnięcie pokusie zawarcia w *Positio* całego materiału procesowego. *Positio* nie jest jedynie usystematyzowaniem materiału zebranego w ramach dochodzenia diecezjalnego, ale jego rzeczywistym i merytorycznym opracowaniem pod względem celowości”³⁸.

Z tego powodu w *Positio* o męczeństwie ks. Streicha wyróżniono: *Presentatio* – zredagowane przez relatora, o. dra hab. Szczepana Praśkiewicza OCD, który zdał relację dotyczącą istotnych problemów należących do sprawy. Zaraz po tym umieszczono ogólny wstęp wprowadzający w zakres tematyczny. W drugiej części zwanej *Informatio*, wyjaśniono, jak został przeprowadzony proces, jacy świadkowie zostali wprowadzeni i przesłuchani oraz jakie jest źródło ich wiadomości o faktach dotyczących życia ks. Stanisława Streicha i „zbrodni lubońskiej”. Przedstawiono także

34 B. Turek, *Postępowanie procesowe...*, art. cyt., s. 184.

35 APK, *Nomina del Relatore*, Prot. N. 3303-7/20. Del Vaticano, 5 novembre 2020.

36 CCS, *Regolamento della Congregazione per le Cause dei Santi*, art. 62, § 2,2, Roma 1983.

37 H. Misztal, *Prawo kanonizacyjne według ustawodawstwa Jana Pawła II*, Lublin - Sandomierz, s. 317-327

38 Por. S. Oder, *Złożenie akt dochodzenia...*, art. cyt., s. 94-95.

wykaz przebadanych archiwów i dokumentów w nich znalezionych wraz z oceną ich autentyczności. Ważnym elementem stała się biografia Sługi Bożego, szeroko naświetlająca jego postać oraz działalność, zredagowana na bazie zeznań świadków i dokumentów. Kolejna część *Informatio* szczegółowo ukazała zbrodnię dokonaną na kapłanie w oparciu o materiał dowodowy, wsparte „sławą” jego świętości i męczeństwa. W analizie męczeństwa uwzględniono trzy aspekty: męczeństwo „materiałne”, czyli droga prześladowania i jej przyczynowe powiązanie ze śmiercią fizyczną; męczeństwo „formalne” ze strony zabójcy – Wawrzyńca Nowaka, który kierował się nienawiścią do wiary chrześcijańskiej; męczeństwo „formalne” ze strony ks. Streicha, który zaakceptował swoją śmierć z miłości do tego, co wyrażała jego wiara. W takim studium, oczywiście, nie mogło zabraknąć przesłania męczennika i jego aktualności dla Kościoła, a więc eklezjalnego waloru sprawy. W kolejnej części zredagowano *Summarius testium* poprzedzone dekretem ważności akt, zawierające wszelki materiał dowodowy z zeznań świadków oraz *Summarius documentorum* ukazujące bazę dokumentów zebranych podczas dochodzenia diecezjalnego. Ostatnie dokumenty dotyczyły wotum diecezjalnej Komisji Historycznej oraz opinii cenzorów teologów o pismach drukowanych kandydata na ołtarze i deklaracji o braku kultu publicznego. Do ostatnich rozdziałów *Positio* zaliczono indeks osób i miejsc, indeks ogólny oraz ikonografię przedstawiającą w zarysie biogram Sługi Bożego.

A zatem cała *Positio* ks. Stanisława Streicha została tak opracowana, by mogła wystarczyć do wyrobienia obiektywnego sądu biegłym historykom i teologom, a następnie członkom Kongregacji, na temat jego męczeństwa. W marcu 2021 r. zostały zakończone zasadnicze prace nad *Positio*. Dokument został przetłumaczony na język włoski, a do końcowych czynności należał skład redakcyjny i ostatnie korekty przed przygotowaniem do druku. 5 lipca 2021 r. tenże dokument liczący 466 stron został złożony w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

7. Konsulta historyczna i teologiczna

Po przestudiowaniu akt dochodzenia diecezjalnego i opracowaniu *Positio* następuje etap oceny merytorycznej. W fazie studiowania i opracowania sprawy, osoby i organy w to zaangażowane należą do ścisłych pracowników Kongregacji. Jeśli zaś chodzi o ocenę merytoryczną, powierzona jest ona organom kolegialnym funkcjonującym przy Kongregacji: posiedzeniu konsulty technicznej lub lekarskiej, posiedzeniu konsultorów historyków, Kongresowi szczególnemu konsultorów teologów, Kongregacji zwyczajnej kardynałów i biskupów będących członkami Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych³⁹.

Sprawa „dawna”, do której zalicza się proces kanonizacyjny ks. Stanisława Streicha, zawsze podlega najpierw osądowi konsultorów historyków, a dopiero później konsultorów teologów. Konsulta historyczna odbyła się 22 lutego 2022 r. W posiedzeniu konsultorów historyków uczestniczyło sześć osób wyznaczonych przez sekretarza Kongregacji oraz relator sprawy – o. Szczepan Praśkiewicz OCD, pod przewodnictwem relatora generalnego – o. Vincenzo Criscuolo OFM Cap. Dobór konsultorów uwzględniał język, w którym sporządzono *Positio*, ich przygotowanie i znajomość danej epoki historycznej oraz kręgu kulturowego, z którego pochodzi kandydat na

39 Por. B. Turek, *Postępowanie procesowe...*, art. cyt., s. 191-192.

ołtarze. Pytania, na które odpowiadali konsultorzy, dotyczyły autentyczności, wiarygodności i wystarczalności zgromadzonych dokumentów, aby opracować naukową biografię Sługi Bożego i osiągnąć moralną pewność, że został on pozbawiony życia przez zadającego mu śmierć z nienawiści do wiary. Wynik obrad komisji historyków był pozytywny – *affirmative*.

Następnie *Positio* zostanie przedłożona dyskusji promotora wiary i ośmiu konsultorów teologów, którzy w tym celu zbierają się na tzw. Kongresie szczególnym. Konsultorzy teolodzy otrzymają *Positio* ks. Stanisława Streicha oraz ewentualne inne materiały i przez określony czas dokładnie będą studiować sprawę, redagując swoje *vota*. Celem tego etapu będzie odpowiedź na zasadniczą kwestię, a mianowicie, czy na podstawie *Positio* Sługi Bożego i zebranej w niej dokumentacji wynika męczeństwo za wiarę. Podczas Kongresu szczególnego konsultorzy teolodzy, podobnie jak historycy, przedstawią swoje orzeczenie: *affirmative*, *negative* lub *suspensive* z odpowiednią motywacją, a relację z tychże prac sporządzi promotor wiary. Dwie trzecie odpowiedzi pozytywnych upoważniać będzie do przedłożenia sprawy na kanwę Kongregacji zwyczajnej kardynałów i biskupów. Promotor wiary przewodniczyć będzie dyskusji na Kongresie szczególnym teologów i przygotuje relację na temat przebiegu obrad i na temat wniosków, jakie wynikną z tej dyskusji. Relacja, łącznie z opiniami konsultorów teologów, *votum* promotora wiary i ewentualnymi wyjaśnieniami postulacji zostanie wydrukowana i posłuży jako podstawa dyskusji dla kardynałów i biskupów⁴⁰.

8. Kongregacja zwyczajna kardynałów i biskupów

Po pozytywnym zakończeniu szczególnego Kongresu konsultorów teologów, sprawa zostanie przedłożona do oceny Kongregacji zwyczajnej, w której będą uczestniczyć kardynałowie i biskupi, członkowie Kongregacji łącznie z arcybiskupem sekretarzem oraz podsekretarzem i promotorem wiary. Każda sprawa jest przedstawiona na Kongregacji zwyczajnej poprzez ponensa sprawy, który wcześniej, na prośbę postulatora, został mianowany przez Kongres zwyczajny. Po zebraniu kardynałów i biskupów członków Kongregacji, kardynał prefekt na audiencjach prywatnych informuje Ojca Świętego o wnioskach i ewentualnych uwagach członków tego zebrania. W tym celu jest opracowana specjalna relacja dla papieża przygotowana przez arcybiskupa sekretarza Kongregacji⁴¹.

W przypadku pozytywnego wyniku danej sprawy Ojciec Święty nakazuje promulgację odpowiedniego dekretu, w tym wypadku o męczeństwie. Jego przygotowanie należy do obowiązków arcybiskupa sekretarza Kongregacji. Dekret ten jest oficjalnym dokumentem kończącym poszczególne etapy postępowania kanonizacyjnego, a jego treść jest publikowana w *Acta Apostolicae Sedis*⁴². Papież ma wyłączne prawo aprobaty męczeństwa, a dispensę od cudu otrzymują jedynie męczennicy, do których beatyfikacji wystarcza udowodnienie heroicznego męczeństwa, zadanego przez prześladowcę z nienawiści do wiary. Cud pozostaje jednak niezbędnym warunkiem

40 Por. B. Turek, *Postępowanie procesowe...*, art. cyt., s. 193-194.

41 Por. Sz. Prażkiewicz, *Ocena merytoryczna sprawy w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych*, „Świętość Kanonizowana”, Wydawnictwo Karmelitów Bosych 2009, s. 105.

42 Tamże, s. 107.

Ufundowana przez trzech parafian tablica wykonana przez Eugeniusza Olechowskiego ku czci ks. proboszcza Stanisława Streicha zamontowana w kościele św. Jana Bosko w Luboniu z okazji 60. rocznicy śmierci – 27.02.1998 r. Jest repliką zniszczonej podczas wojny pamiątki z treścią ks. kard. Augusta Hlonda: KSIĄDZ STANISŁAW STREICH PIERWSZY PASTERZ PARAFII LUBOŃSKIEJ DOSTĄPIŁ W TYM KOŚCIELE PALMY MĘCZEŃSKIEJ DNIA 27 LUTEGO 1938 r.

łej spuścizny, którą po sobie pozostawił. Po dziś dzień inspiruje on wielu do odkrywania bogactwa życia duchowego, do szukania i odnajdywania Boga w otaczającym świecie i do coraz bliższej więzi z nim. Grób księdza znajduje się przy kościele parafialnym, którego był proboszczem. Zawsze są na nim świeże kwiaty i zapalone znicze. W parafii powstały różnego rodzaju modlitewne inicjatywy w intencji jego procesu beatyfikacyjnego. Warto wspomnieć, że w każdy poniedziałek, o godz. 15 „Caritas” przy parafii pw. św. Jana Bosko, w czasie koronki do Miłosierdzia Bożego, modli się o jego beatyfikację (od 6 lat jest patronem Parafialnego Koła „Caritas”). W każdą sobotę, przed Mszą św. o godz. 18, podczas modlitwy różańcowej, jest zawsze intencja o szybką beatyfikację ks. Stanisława Streicha. 27. dnia każdego miesiąca Grupa Modlitewna ks. Stanisława Streicha (istnieje od lutego 2008 r.), pół godziny przed Mszą św. modli się na różańcu o rychłą jego beatyfikację, a podczas

do kanonizacji wszystkich osób już beatyfikowanych, także i dla męczenników⁴³.

Zakończenie

Cała Archidiecezja Poznańska i Kościół w Polsce żywi głęboką nadzieję, że ks. Stanisław Streich zostanie rychło zaliczony w poczet błogosławionych Kościoła Katolickiego. Eklezjalny walor sprawy oraz sprawność prowadzonego procesu kanonizacyjnego, który przechodzi przez poszczególne fazy etapu rzymskiego, podtrzymuje te oczekiwania. Ewentualna beatyfikacja jest także nieustannym przypomnieniem, iż życie lubońskiego męczennika, potwierdzone świadectwem, aż do przelania krwi, może przyczynić się do utwierdzenia ludzi w wierze, pobudzić ich do apostołstwa i ożywić ducha wspólnoty wierzących, co więcej, może dawać impuls do życia zgodnego z wiarą i do oddawania chwały Bogu. Możemy i mamy prawo tego oczekiwać, ponieważ ks. Stanisław Streich był dobrym pasterzem powierzonej mu przez Chrystusa owczarni, którego treścią życia było miłowanie Boga nade wszystko. Był wiernym sługą Kościoła, polskim patriotą, który uzyskał palmę męczeństwa⁴⁴.

Aktualność przesłania męczeńskiej śmierci lubońskiego proboszcza, uwidacznia się w życiu wielu wiernych – „duchowych dzieci”, nie tylko jego parafian, którzy odwołując się do jego męczeńskiej śmierci, korzystają z ca-

43 Por. Jan Paweł II, Konstytucja Apostolska *Divinus perfectionis* Magister, 25 stycznia 1983 r. „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie), 4 (1983), nr 3.

44 Por. W. Mueller, *Błogosławiona krew – męczeństwo Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha*, Poznań 2017, s. 118.

sprawowanej Eucharystii o godz. 18 intencja jest ponawiana. Niektórzy członkowie grupy podejmują umartwienia i posty (zazwyczaj w 27 dniu miesiąca). Osoby chore lub które nie mogą uczestniczyć w spotkaniach, solidaryzują się poprzez modlitwę i ewentualne umartwienia w intencji beatyfikacji męczennika. Z Grupy Modlitewnej ks. Stanisława Streicha wyrosła w 2020 r. kilkudziesięcioosobowa Męska Grupa Różańcowa przy parafialnym Żywym Różańcu. Powstałe inicjatywy potwierdzają tylko opinię męczeństwa i świętości, widocznej po jego śmierci, mimo iż od wydarzenia tego upłynęło ponad 80 lat.

Warto na koniec przytoczyć słowa wielkiego, poznańskiego biblisty – ks. prof. Jana Kantego Pytla, który tak przed laty powiedział: „Jako teolog jestem mocno i jednoznacznie przekonany, że cały heroizm związanym z cnotami ks. Streicha zapłonął, w przyjęciu męczeństwa. Uważam bezspornie, że przy pełnej świadomej zgodzie na to męczeństwo, męczennik przerasta wszystkie charyzmaty. I w tym przypadku kapłan spod Poznania jest własnością i chlubą Kościoła Powszechnego. Nie ma takich jak on. Nie ma takich okoliczności, w których on się znalazł i złożył w kościele i dla Kościoła ofiarę ze swojego życia”⁴⁵.

Ks. dr Wojciech Mueller
Postulator procesu beatyfikacyjnego
Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha

Archiwa:

Archiwum Kurii Metropolitalnej w Poznaniu (AKMP)

- *Archetypum. Sessio XXXVIII ac Postrema. Decretum conclusionis causae.*
- *Archetypum. Sessio XXXVIII ac Postrema.*
- *Archetypum. Sessio XXXVIII ac Postrema. Nominatio Portatoris.*
- *Opis projektu nagrobka dla śp. ks. S. Streicha byłego proboszcza parafii w Luboniu, Poznań 30 kwietnia 1982 r.*

Archiwum postulacji Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha w Kobylnicy (APK)

- *Copia Publica, Vol. I-VI.*
- *Dekret ustanawiający postulatora fazy rzymskiej procesu kanonizacyjnego Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha, Poznań 20 maja 2019 r.*
- *Dekret ważności procesu kanonizacyjnego na etapie diecezjalnym Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha, Prot. N. 3303-5/20, Romae, 12 lutego 2020 r.*
- *Fidem facio a Rev.do d. Alberto Mueller exhibitum et in Actis Congregationis de Causis Sanctorum relatum esse Exemplar, seu Transumptum publicum et authenticum Processus S. D. Stanislai Streich in Curia Posnanien constructi super martyrio. Congregatio de Causis Sanctorum, 26 aprilis 2019.*
- *Nomina del Relatore, Prot. N. 3303-7/20. Del Vaticano, 5 novembre 2020.*

⁴⁵ APK, Wspomnienie ks. prof. Jana Kantego Pytla.

- *Odpowiedź Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych dotycząca otwarcia akt dochodzenia diecezjalnego Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha*, Prot. N. 3303-4/19. Romae, 25 Octobris 2019.
- *Profil biograficzny i walor eklezjalny procesu kanonizacyjnego Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha*, Rzym, 21 października 2020 r.
- Świadek Marioli Kaźmierczak z Poznania.
- Wspomnienie Anny Nowakowskiej.
- Wspomnienie Krzysztofa Molińskiego.
- Wspomnienie ks. prof. Jana Kantego Pytla.
- Wspomnienie Romualda Pawłętego.

Dokumenty kościoła i wypowiedzi papieskie

- CCS – *Normae servandae in Inquisitionibus ab Episcopis faciendis in Causis Sanctorum*, 7 februarii 1983.
- Jan Paweł II, *Divinus perfectionis Magister*, 25 stycznia 1983 r. „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie), 4 (1983), nr 3.
- *Sanctorum Mater – instrukcja Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych o prowadzeniu dochodzenia diecezjalnego lub eparchialnego w sprawach kanonizacyjnych* (wyd. II uzupełnione), Lublin 2011.

Bibliografia:

- Bar W., *Walor eklezjalny beatyfikacji*, [w:] *Przygotowanie sprawy beatyfikacyjnej. Aktualny stan prawny* (red. W. Bar, L. Fiejdasz), Lublin 2010.
- „Kronika Miasta Poznania”, nr 1/2 (1993).
- Jaruskiewicz R., Malepszak S., *Parafia św. Jana Bosko na tle historii Lubonia*, Luboń 1993.
- Misztal H., *Prawo kanonizacyjne według ustawodawstwa Jana Pawła II*, Lublin – Sandomierz.
- Mueller W., *Sacerdos et Hostia. Ks. Stanisław Streich – Męczennik sprawy Chrystusowej*, Poznań 2021.
- *O beatyfikację ks. Streicha zamordowanego w Luboniu, 1938 r.*
- Oder S., *Złożenie akt dochodzenia diecezjalnego w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, weryfikacja jego ważności i opracowanie „Positio”*. „Świętość Kanonizowana”, Wydawnictwo Karmelitów Bosych 2009.
- Praskiewicz Sz., *Ocena merytoryczna sprawy w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych*, „Świętość Kanonizowana”, Wydawnictwo Karmelitów Bosych 2009.
- Scałber A., *Prowadzenie postępowania kanonizacyjnego w diecezji*, „Świętość Kanonizowana”, Wydawnictwo Karmelitów Bosych 2009.
- Turek B., *Postępowanie procesowe w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych*, „Świętość Kanonizowana”, Wydawnictwo Karmelitów Bosych 2008.